

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 19.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 8. Maj 1892.

V. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Enligt stillede Kvinder.

Ved at læse Beskrivelsen af Værnehjemmet „Bethania“ i „Hvad vi vil“, faar jeg Lyst til at fortælle Bladets Læsere, at Foreningen til Værn for enligt stillede Kvinder, Filial af Hovedforeningen i København, ogsaa her i Odense har rejst et Hjem, „Odense Værnehjem“.

Det er nu 2 Aar siden. Begyndelsen var kun lille, to smaa Loftskamre med fire Senge, og efter et halvt Aars Forløb maatte der da ogsaa skaffes mere Plads, men Pengemidlerne var kun smaa, saa foreløbig kunde der kun hydes Logis og Morgendrik og indbydes til Forsamling med Oplæsning en Gang om Ugen.

Ved Forstanderinden, Frøken Alfriede Schmidts, store Kærlighed til Sagen, er Foreningen nu kommen saa vidt, at der sidste Efteraar kunde lejes en større Lejlighed, og Overskudet fra en Baser gav da ogsaa saa meget, at der kunde indkøbes Møbler og andet nødvendigt Udstyr, saa Odense Værnehjem nu raader over otte vel udstyrede Værelser og kan deri modtage tolv Løgere og har desuden sikret sig Assistance fra private Hjem ved enkelte Lejligheder.

Prisen er:

25 Ø. pr. Døgn paa Fællestue

75 — — — — med fuld Kost

50 — — — — Eneværelse

100 — — — — med fuld Kost

Pension:

28 Kr. maandl. paa Eneværelse med fuld Kost

24 — — — to om et Værelse — —

I Sommer- og Juleferier betales intet for Kosten.

Rekonvalesenter modtages ligeledes paa moderate Betingelser, og saa vidt muligt skaffes Landophold.

Foreningen har hjulpet mange enligt stillede Kvinder med Rejsepenge, Klædningsstykker o. s. v. Den afholder hvert Aar ved Nytaarstid en Fest med Julestue for Byens gamle, enlige Kvinder, en Fest, der for mange af Deltagerne er Aarets Lyspunkt, hvortil der ses hen med Forventningens Glæde, og som danner Samtaleemne saa jævnt fra Nytaar til Nytaar.

Men Odense Værnehjems Opgave turde dog først og fremmest være den, venligt at modtage enligt stillede Kvinder, der fremmede og ukendte kommer til Byen for der at søge Erhverv, lige som Hjemmet en Aften om Ugen Vinteren igennem indbyder til at tilbringe et Par hyggelige Timer og underholder med Musik, Sang og Oplæsning.

Med Pengemidlerne kniber det dog stadig, og Foreningen paakalder derfor forstaaende Menneskers Støtte og beder alle betænke, hvilken Tryghed et saadant Hjem giver de unge, ubefæstede og med stedlige Forhold ukendte Kvinder, der særlig fra Fyens andre Byer og fra Landet kun alt for rigeligt strømmer til Øens Hovedstad haabende der at finde Lykken. S. R.

Studentersamfundets Retshjælp.

Iblandt de private Institutioner i København er der faa, der i saa høj Grad har vundet Befolkningens Tillid som Retshjælpen. Denne Skare af unge Sagførere og Jurister, der Aaret rundt frivilligt stiller deres Aftentimer til Tjeneste for at hjælpe fattige Mennesker til deres Ret, fortjener ogsaa denne Paaskønnelse. De fortjener Tak, ikke alene fordi de bringer Samfundets Stedbørn til at tro paa lidt mere Retfærdighed her i Verden, men ogsaa fordi de har overbevist de Fattige om, at for at faa Retshjælp behøves nu ikke en fyldt Pengepung eller — hvad

fattige Kvinder ansaa for det forfærdeligste — at vove sig ind i støvede Kontorer, hvor vrede Herrer sad stive og kolde paa høje Kontorstole, og kun rejste sig for at kaste de paatrængende Forurettede ned ad Trapperne.

I Retshjælpen i Aabenraa kommer man ind i et hyggeligt Lokale, hvor man mødes af et hjemligt Præg, de unge Sagførere har noget af Lægernes smukke Optræden i deres Maade at behandle Klienterne paa.

Den Raadsøgende er i det Øjeblik, han eller hun træder ind, en Lidende, der skal hjælpes; Sjælen er saaret, Sindet er i Oprør; der maa tages varligt med en øm og blød Haand; der trænges til Deltagelse og Forstaaelse. Retshjælpen har tilfulde forstaaet sin Opgave.

Desværre kan Retshjælpen kun undtagelsesvis føre Processer eller besørge Retsmøder. I saa Tilfælde maatte den være saa velhavende, at den kunde holde lønnede Sagførere; eller, hvad der var endnu rimeligere, at Staten overtog det som sin Pligt at give gratis Retshjælp for Ubemidlede hele Landet over. Studentersamfundets Retshjælp som privat Initiativ var da et udmærket Grundlag at bygge paa.

Hr. Overretssagfører Oskar Johansen, som er Retshjælpen's Formand, har udgivet en Beretning om Virksomheden i 1891, og efter denne viser der sig et ret betydeligt Arbejde. Mere end 17,000 Henvendelser er besvarede paa Retshjælpen's 294 Konsultationsaftener. 60 Jurister gør her et gratis Arbejde. Af de Sager, hvori der er sket flest Henvendelser om Hjælp, er Underholdningsbidrag til Børn, fødte udenfor Ægteskab, nemlig 710, Separationer 355, Tyendesager 525. Hr. O. J. skriver, at der undertiden føres den Anke over Retshjælpen, at den skulde gøre Skade ved at lette Vejen for Retssager og føre f. Eks. for mange Tyendesager frem, „men,“ tilføjer Forfatteren, „det er netop Retshjælpen's Opgave at værne de ubemidlede tjenende Personer. Og der er som almindelig Regel ikke den fjerneste Anledning til at gaa ud fra, at Husbonden har Ret og Tyendet Uret.“

Pengebidraget har i Aarets Løb været